

Odpověď na protest akcionáře OSMA - ČR - OJ036 proti „usnesení k bodu č. 2 programu valné hromady“

Jediný člen správní rady společnosti předně konstatuje, že protestující akcionář OSMA – ČR – OJ036, pobočný spolek (dále též jen „**protestující akcionář**“) v protestu použil takové formulace, že některé pasáže protestu jsou buď zcela nesrozumitelné anebo srozumitelné jen s obtížemi. Jediný člen správní rady tak na protest stručně odpoví v rozsahu, v jakém byl schopen protestu porozumět.

1.
Základní námitkou protestujícího akcionáře je, že „**schvalování uvedené smlouvy**“ **není v působnosti valné hromady, ... „zastavení nemovitostí nezpůsobí podstatnou změnu skutečného předmětu podnikání a ani činnosti“**. Na tomto místě jediný člen správní rady poznamenává, že kromě smlouvy o zastavení nemovitých věcí společnosti má valná hromada schvalovat i smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva k technologii rotační pece společnosti.

Podle ustanovení § 421 odst. 2 písm. m) zákona o obchodních korporacích v platném znění platí, že do působnosti valné hromady náleží „*schválení převodu nebo zastavení závodu nebo takové části jmění, která by znamenala podstatnou změnu skutečného předmětu podnikání nebo činnosti společnosti*“. Samotné jazykové vyjádření předmětného ustanovení může při letmém přečtení působit poněkud zavádějícím dojmem, avšak jeho smysl je jednoznačně zjitelný. Již z logiky věci je zřejmé to, co výslovně potvrzuje i komentářová literatura, tedy že ona změna skutečného předmětu podnikání nebo činnosti společnosti se v případě zastavení části jmění neposuzuje ve vztahu ke (v okamžiku) zřízení zástavního práva (uzavření zástavní smlouvy, resp. zápisu zástavního práva k nemovitostem do katastru nemovitostí), nýbrž k okamžiku realizace zástavního práva (zpeněžení zástavy). Rozhodnou je tedy otázka, zda by v důsledku případné realizace zástavy došlo na společnosti ke změně skutečného předmětu podnikání nebo činnosti (v důsledku pozbytí zástavy). Je-li odpověď na uvedenou otázku kladná (což v našem případě jednoznačně je, když již z pozvánky na valnou hromadu, resp. z výčtu zastavených nemovitostí v textu zástavní smlouvy je zřejmé, že pozbytí vlastnictví k nim by prakticky znemožnilo veškerou činnost společnosti), pak již uzavření zástavní smlouvy musí být v souladu s citovaným zákonným ustanovením schváleno valnou hromadou společnosti. Obdobným způsobem je pak třeba přistupovat k zajišťovacímu převodu vlastnického práva. I zde je rozhodnou otázka, zda by došlo ke změně skutečného předmětu podnikání nebo činnosti společnosti, kdyby společnost pozbyla definitivně možnost disponovat s věcmi, na něž se zajišťovací převod vlastnictví vztahuje (v případě realizace převodu v důsledku toho, že společnost nesplatí zajištěné dluhy řádně a včas). I zde je odpověď kladná, neboť již v pozvánce na valnou hromadu bylo vysvětleno, jak klíčovým zařízením je pro společnost rotační pec, takže je zřejmé, že kdyby ji společnost nemohla využívat, nemohla by prostě provozovat prakticky žádnou činnost.

Z řečeného je patrné, že výše uvedená základní námitka protestujícího akcionáře je lichá. Schválení obou smluv je bez jakékoli pochybnosti v působnosti valné hromady.

2.
Dalším důvodem protestu protestujícího akcionáře je „**nepředložení řádné zdůvodňovací zprávy představenstvem**“. Jediný člen správní rady odhlíží od skutečnosti, že společnost nemá představenstvo. Z pozvánky na valnou hromadu je zcela jasně patrné, že zdůvodněním nebylo pouze přesvědčení svolavatele valné hromady o tom, že schválení smluv valnou hromadou je potřebné, nýbrž i řada dalších skutečností. Jediný člen správní rady připomíná, že zákon nestanovuje, jak podrobné má zdůvodnění návrhu usnesení valné hromady (viz ustanovení § 407 odst. 1 písm. f) zákona o obchodních korporacích v platném znění) být.

Vzhledem k tomu, že zdůvodnění návrhu usnesení valné hromady pozvánka obsahuje, je zcela zbytečné, aby se jediný člen správní rady k výše uvedené námitce protestujícího akcionáře dále vyjadřoval.

3.
Dále protestující akcionář tvrdí, že „**představenstvo nepostupovalo s péčí řádného hospodáře a nepřipravilo řádně materiály pro jednání VH a přenáší odpovědnost za obchodní vedení společnosti na akcionáře a požaduje udělení pokynu**“.

Z odpovědí na první dvě výše uvedené námitky je patrné, že jediný člen správní rady považuje i toto tvrzení protestujícího akcionáře za nesmyslné.

4.
Poslední dvě námitky protestujícího akcionáře jsou zcela nesrozumitelné, proto se k nim jediný člen správní rady nevyjadřuje.

Ing. Jiří Pergler,
jediný člen správní rady společnosti České lupkové závody, a.s.

